

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2941/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Јелена Ратковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1077/19 од 22.04.2020. године, у седници одржаној 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1077/19 од 22.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1077/19 од 22.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 392/19 од 18.06.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је обавезана тужена да јој на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде угледа, части, слободе и права личности због неоснованог лишења слободе исплати износ од 65.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до извршности, као и трошкове парничног поступка у износу од 35.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је за већа тужбена тражења захтев одбијен.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 1077/19 од 22.04.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле за накнаду нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиле је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер изражен правни став у другостепеној одлуци у погледу примене члана 584. став 2. ЗКП, (када је тужилац својим недозвољним понашањем проузроковао лишење слободе) не одступа од важеће судске праксе, а тужиља у ревизији не указује на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 24.05.2019. године, а вредност предмета спора је 65.000,00 динар. Вредност побијеног дела правноснажне пресуде према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе представља динарску противвредност испод 3.000 евра.

Како је побијеном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиље није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић